

BONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

1 an 18 cor. 1/2 an
1 cor. 1/4 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

1 an 24 coroane
1/2 an 12 cor. 1/4 an
6 coroane.

Unitatea

INSERȚIUNI.

Un sir gazdă:

o dată 14 fl., a doua
oară 12 fl., a treia
oară 10 fl.

□ □

Tot ce privește facie
să se adreseze la Redacțiunea și administrațiunea „Unității”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Dr. Vasile Suci
vicar capitular.

Capitulul mitropolitan, întrunit în ședința din 25 crt., a ales pe timpul sedisvacanței de vicar capitular pe Reverendissimul domn **Dr. Vasile Suci**, canonic mitropolitan. Când vestim clerului acest fapt îmbucurător, dorim noului vicar putere și tărie în slujba grea, în care a fost pus.

Cuvânt funebru

Prostit din prilejul morții Excelenței Sale Părintelui Mitropolit VICTOR, de Dr. Vasile Suci, canonic mitropolitan.

«Părinte, Părinte, strigă Eliseu... și mai mult nu l-a văzut pe el, și s'a apucat Eliseu de hainele sale și le-a rupt în două.»

IV. Imp. 2, 12.

Ilustră și jalnică adunare!

Abia au trecut 7 săptămâni, de când această istorică catedrală, se îmbrăcase în mână de sârbătoare. Prin punerea mâinilor arhierice se închegease atunci rândul conducătorilor noștri bisericești. Iar astăzi? Aceiași păreși sfințiți, martori ai atâtor vremuri de bucurie și de întristare, îmbracă haina de jale. Slujitorul acestui sfânt altar, preotul mare, părintele acestei sante Catedrale, Mitropolitul de pioasă pomenire, Dr. Victor Mihályi de Apșa, astăzi fără graiu înaintea noastră. El, care de atâtea ori ne dă binecuvântarea arhiericească, El, care în atâtea rânduri ceruse de la Domnul să scute din cer și să vadă, și să cerceteze viața, pe care o sădise dreapta Lui, El astăzi așteaptă de la noi, ca noi fiii lui sufletești, noi cei binecuvântați de dânsul, să cerem binecuvântarea Domnului peste El. Așteptăm să cerem de la Părintele Indurărilor și să-l rugăm să odihnească cu Sfinții sufleteși Lui, unde nu este durere, nici întristare, nici suspinare, ci viață fără de capăt. (Condacul de la înmormântarea preoților).

Durere cuprinde pe toți fiii, când își pierd pe părintele lor iubitor. E o urmare aceasta a iubirii împrumutate, izvorită din pierderea părintelui iubit. Nespusă durere însă ne cuprinde astăzi pe noi, fiii acestei mult încercate Arhidieceze și pe toți cre-

dincioșii provinciei noastre bisericești. În adormitul în Domnul pierdut-am pe bunul nostru Arhiepiscop și pe înțeleptul nostru Mitropolit. Durere fără margini cuprinde astăzi inima întregului popor român din patrie, pentru că și-a pierdut pe conducătorul iscusit, bogat în experiențe, care timp de 43 ani neîncetat s'a întrepus, în casa magnaților, pentru acest biet popor. «Căut-a căutăm capul nostru, și vai nouă» (Plâng. Ierem. 5, 16).

Vai nouă filor rămași fără părinte îngrijitor, vai fraților rămași fără frate îndrumător, în aceste zile extrem de grele.

Sângele părinților, fraților și fiilor noștri, vărsat pârăie pe toate fronturile, acum de trei ani și jumătate, așteaptă meritata răsplătă. Biserica noastră, provincia noastră bisericească cu un instinct, căruia nimica nu i-se poate împotrivi, vrea să-și păstreze viața, nedespărțită de independența-i nu fără de jertfe dobândită. Vieța, desvoltarea și înflorirea acestei biserici nu pot fi fără de autonomia, pe care i-au dat-o restauratorii ori creatorii ei înțelepți și prevăzători. Instituțiunile noastre culturale, medii sau secundare, pentru cari totul ni l-am jertfit, ce biată am avut, cu boldul innăscut de conservare, vreau să trăiască; iar nevino-vății copilași, ingerași în trup, lipsiți de părinți, căzuți jertfă pentru patrie, cer pâine, cer carte, și pe alocurea, și poate că în și mai multe locuri, nu va fi cine să li-o frângă. Se adeverește oare la noi dezolația, de care se tânguie Domnul la Ezechiel (34, 5): «Sau risipit oile mele nefind păstorii?». — «Părinte, Părinte!» vom striga și noi cu profetul Eliseu, când s'a văzut părăsit de profetul Ilie, înălțat către ceriu. Părinte, Părinte! Cărmaciunile neîntrecute, Conducătoriile iscusite, nelufricate Apărătoriile al bisericii și al poporului nostru, ne-ai părăsit, ne-ai lăsat orfani, fără sprijin, fără povețe, în aceste zile grele, cele mai grele, ce au fost vreodată pentru omenime, pentru mult încercatul nostru popor și pentru obidita noastră biserică. Tu erai părintele nostru, că Avraam nu ne-a știut pe noi și Israel nu ne-a cunoscut (Isa. 63, 16).

Când ai venit să ocupi scaunul înaintașilor tăi în Mitropolie, spontan izbucnit-a din inimile femeilor române salutul lor de bucurie:

Provincia văduvită și Blajul obidat,

Un alt Ioan în Tine, acum și-am aflat.

Iar azi prin moartea Ta părinte:

Provincia văduvită și Blajul obidat,

In cel mai negru doliu acum s'au îmbrăcat.

Ilustră și jalnică adunare! Nu vom imita pe regele din Iuda, Achaz, care atunci,

când își temea tronul, recurse la ajutor omenesc, aliându-se cu cei din Assiria, în contra tuturor asigurărilor dumnezeiești, că împărăția lui nu se va nimici. Nu! Noi în fața greutăților, cari ne așteaptă, nu ne punem nădejdea exclusiv în oameni, nu sperăm întru fruntași, întru fiii omenilor, întru cari nu este mântuire. (Ps. 145, la Intipuitoare). Noi suntem creștini, și avem încredere deplină în ajutorul lui Dumnezeu. Cântăm doară în fiecare Joie la Inerat: «Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, celce a făcut cerul și pământul». Și știm, că: «Ochii Dnui sunt spre cei drepți, și urechile lui spre rugăciunea lor» și că: «Multe sunt năcașurile dreptilor, și din toate acelea cu mântul pe ei Domnul». (Ps. 33 la Intipuitoare).

Cunoaștem însă greutățile și știm micimea noastră. Știm, că Celce ne-a făcut pe noi, fără de concursul nostru, nu ne va mântui pe noi, fără de conlucrarea noastră. Qui creavit te, sine te, non salvabit te, sine te. Ce vom face așadar?

Văslari și căpitani, datori suntem cu toții, să stăm la posturile noastre, ca norocoși să ajungem din valurile mării la limanul mântuirii.

Neiscușiți cum suntem, lipsiți de busolă, datori suntem pururea să privim la steaua noastră polară, la virtuțile părintelui, care cu multă iscusință știu să cărmuiască, printre valuri, corabia bisericii noastre.

De pildă să ne fie credința lui vie, care îi străbătuse întreaga lui ființă. Era preot de model. Cerceta regulat, până ce a putut, această s. Catedrală, prin tină și prin ger, ori de câteori se ținea slujbă dumnezeiască ori bisericească. Trianța și purtarea lui îngerească inspiră credință și pietate în toți cei ce îl priveau. N'a cruțat osteneală. La toate sărbătorile mai însemnate ridică cultul dzeiesc prin liturgia pontificală solemnă. Hirotonirile preoților le făcea aci, între aceste ziduri sfinte. Ieșia regulat, în fiecare an la sfințirea apei, și n'a fost an lăsat de Dumnezeu, în care să nu fi instruat mai de multeori pe fiii săi sufletești în legea Domnului.

Credincios cuvintelor evangelice: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune să mărească pe Tatăl vostru cel din ceruri» (Mat. 5, 16), El, ca să promoveze cultul lui Dumnezeu și prin cult să întărească credința, procură însuș grandiosul și artisticul «Vultur», prescriș la consacrarile de episcopi. Se îngrijă și de viitorul acestei s. Catedrale. Făcî fundațiunea, care îi poartă numele.

pentru fabrica catedralei. Această fundațiune, pe lângă cele două case din piață și din strada mică, cumparate în 1908 cu 37000 cor., mai are astăzi, în hârtii de valoare și în bani depuși, peste 106,000 cor.

Credința îi era călăuză și în viața administrativă bisericească. Martor este întreg Consistorul. Eră creștin deplin. Vorba lui era: Așa, Așa, Nu, Nu! Pretindea, ca lucrurile să se spună limpede, fără nici o rezervă, fără restricție. Cereea să se dea fiecăruia, ceea ce e al său: Ce e al Împăratului, Împăratului; ce e al lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. — Frumoasă virtute creștinească, pentru care multe trebuie să suferi! Și le suferi cu paciență, bine știind, că: *»De aiți fi din lume, lumca ar rubi pe al său; iară căci nu sunteți din lume, ci eu v'am ales pe voi din lume, pentru aceea vă urăște pe voi lumea»* (Ioan. 15, 19).

Idealul lui era să fie împăcat cu sine, că și-a făcut datorința.

Era exact în toate lucrurile, până la scrupulozitate, chiar și în cele mai mărunte. Era totdeauna gata să dea seamă despre toate faptele sale. Purtă ziar minuțios despre venitele și cheltuelile sale. Insemnă și filerii, și avea inventarele lucrurilor și ale celor mai negliabile. Era scrupulos să nu păgubească pe cineva. Se sili și făcu clădirile economice de lipsă, la moșii, și zidi din nou podul peste Târnava-mare, cari toate l-au costat multe zeci de mii de coroane. Le-a făcut toate din al său, fără să lase măcar ceva în sarcina urmașului. A înmulțit averea Mitropoliei, tot pe cheltuiala sa. Era *»cu adevărat Israelitean, în care viclesug nu este»* (Ioan. 1, 48).

Vieța lui privată o cunosc pe deplin cei din jurul dânsului. A fost modest și simplu în toate, în mâncare și în îmbrăcăminte, și a dus o viață nepătată. Nu este și nu se va afla niciodată suflare omească, care să cuteze, bazat și numai pe umbră de adevăr, să se atingă de caracterul curat și integru al părintelui nostru, caracter format din credința lui vie.

Bolnav cum era, cu o zi înainte de moarte se mărturisî, se cuminecă și primi s. Maslu. Credința și venerațiunea lui față de ss. taine nu-i îngăduiră să nu se îmbrace în hainele-i de sărbătoare, și, primind trupul și sângele Domnului, să nu facă atent pe preotul cuminecător la venerațiunea, datorită s. Euharistiei, de-a fi însoțită cu făclii aprinse. Și când preotul dela Maslu voi să-l cruțe de greutatea împreună cu sărutatul s. Evanghelii, se simți jignit în credința și în simțul său de creștin.

Pentru promovarea credinței și întărirea vieții religioase în popor, aprobă Reuniunea de misiuni sfinte, pe cum și număroase Reuniuni Mariane și puse pecetea binecuvântării sale inițiativei luate în contra alcoolului.

Credința vie însă nu poate fi fără dragoste, iar dragostea nu poate fi fără fapte.

Faptele lui de dragoste creștinească s'au arătat mai ales față de cei săraci. Având pururea înaintea ochilor avizul dat de Mântuitorul: *»Pe săraci pururea îi aveți cu voi»* (Mat. 26, 11), plătia didactrul și îmbrăca o mulțime de școlari lipsiți; iar șirul lung al sărăcimii din Blaj, care zilnic îl aștepta în piață și înaintea rezidenței, la întoarcerea din catedrală, de asemenea nu se ducea nemângăiat. Pentru

săraci cheitua, după cum arată ziarul, zeci de mii de coroane. În fiecare an. Nu puțini sunt nici aceia, pe cari îi mângăia cu lemne de foc ori de construcție, și cu bucate. Așa că, cu adevărat i-se potrivește cuvintele dreptului Iov (29, 16): *»Eram tată celor neputincioși»*.

În îngrijirea de săraci locul dintâi îl ocupă Orfelinatul gr-cat. român de aci, început și continuat cu binecuvântarea și sprijinul lui. Ca să dea pildă bună n'a ezitat să dăruiască pentru orfanii lipsiți ai eroilor nostri hârtii de valoare în rentă de valoare, în preț de 20,000 cor. De odată mă așidă ca în orice lipsă a Orfelinului să recurg la dânsul. Când Orfelinului era acum să se deschidă i-a pus la dispoziție, pentru folosință, patru vaci cu lapte. Și, numai inima lui nobilă, milostivă față de cei neputincioși, va fi știut la câte daruri se putea aștepta această instituțiune filantropică, această roadă a dragostei creștinești, începută sub dânsul.

Reverința și supuneră lui față de superiori o cunosc toți sfinții dânsului. Nu odată a spus-o în ședințele consistorului, că cele ce se cer din partea Romei, ori din partea Vienei, trebuie împlinite fără șovăire. Și așa a fost cu deplină dreptate, ca Sfinția Sa pontificale din Roma să-i dea titula de conte Roman; iar Maiestatea Sa, Împăratul și Regele apostolic, Francisc Iosif I., de glorioasă aducere aminte să-l numere între consilierii săi intimi, secreți.

Voiă, în urmă, în dragostea sa față de cler și de popor să cunoască și să treacă însuș prin toate durerile și abuciumările lor. Oricând te duceai la dânsul, ziua ori noaptea, îl aflai la masa de scris, cetind acte, revidând. Îndreptând ori completând concepte. Nu era scrisoare, care să între la cancelaria arhidiecezană, pe care să nu o fi cetit. Voia să le știe toate, ca toți să capete răspuns. Muncă ingrată, omoritoare de nervi, martiriu continuu, cunoscut fiind, că oamenii rezervă pentru sine bucuriile și numai în năcaz se ludreaptă la superiori.

Pentru înflorirea administrației bisericești și ca să cunoască lipsele și neajunsurile clerului și ale poporului, ținu 4 sinoade arhidiecezane; iar în anul jubilar, 1900, celebră conciliul provincial al III-lea, în care se consfințiră drepturile bisericii noastre și prin canoane înțelepte se cimentară legăturile dintre capii bisericii noastre. Tot pentru încheierea administrației prescrie diferite rapoarte periodice.

În activitatea aceasta, neîntreruptă, de administrație bisericească, n'a părăsit nici ramul de știință, lui predilect, istoria și geografia. Aceasta o făcuse mai ales pe timpul când puterile lui nu erau oopleșite de administrația bisericească atât de tare dezvoltată sub păstoria dânsului. Așa că, părintele nostru era unul dintre cei mai erudiți bărbați ai neamului, din care făcea parte. De aceea, pentru vastele-i cunoștințe recunoscute, Academia Română și Societatea geografică română, din București, și Asociațiunea noastră culturală, cu fală îl numărară între membrii lor de onoare.

Iubirea lui față de neam, față de biserică și față de drepturile ei nu l-au lăsat să nu-și ridice cuvântul și să nu le ia în apărare, ori de câteori i-s'a dat prilej. Pentru această faptă, nu odată, a fost timbrat de renitent și a trebuit să suferă din partea

celor ce nu-l înțelegeau, ori nu voiau să țelegă grava răspundere și firețile d'rințe ale arhierilor români. A fost și un martir, ca toți episcopii, ori arhiepiscopi acestei dieceze a Făgărașului. Nu dintre ei trebui să-și părăsească cărja arhiepiscopială, pentru că își apărăse biserica și neamul.

E și dânsul o floare, modestă și bine mirositoare, care împletită cu celelalte flori, cu ceilalți 10 arhierii ai acestei dieceze împodobesc fruntea bisericii noastre.

Când ne dăra seamă de marea pierderii suferite și ne gândim la greutățile zilelor, cari ne așteaptă, încrezuți în Dumnezeu și în ajutorul lui, dar conștii și slabele noastre puteri, involuntar ne aduc aminte de rugăciunea celor trei tineri cuceritori din Vavilon, vers 11: *»Nu depăși mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubitor, și pentru Isaac, sluga ta, și pentru Israel sfântul tău»*. Și, cerem și noi, tocmai ca și ei, dela Părintele îndurări să nu ne părăsească în zilele grele, precum în trecut așa și în viitor să ocrotească sub scutul său biserica și neamul nostru, pentru siugile sale, arhierii pioasă aducere aminte ai acestei sfinte biserici. Fără de voie ne vin în minte la darele rugăciuni și cereri ale creștinii din veacurile prime, săpate în pământii ca combelor din Roma: *»In pace et pete et nobis»*, *»Bene refrigera et roga pro nobis»*. Părinte, Părinte bune! Dumnezeu să-ți dea pacea, care covârșește toată mîntea, ajungând în corturile dreptilor, roagă-te Dumnezeu pentru noi, pentru poporul tău și pentru biserica ta, rămasă văduvită. Am.

A patra conferință episcopicească.

Episcopii provinciei mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș adunați în Blaj din prilejul înmormântării mult regretatului mitropolit Dr. Victor Mihályi de Apșa, în conferința ținută în 25 I. c., în vedere proiectului de lege asupra autonomiei catolice prezentat parlamentului de ministrul de culte contele Appony Albert, au hotărît, să persiste pe lângă atitudinea ținută până acum în aceasta cauză și în consecință, conform drepturilor bine precizate atât în dreptul canonic cât și în dreptul public maghiar, pretind autonomii proprii și separată pe seama bisericii greco-catolice românești.

Declarațiile ministrului de externe Czernin în chestia păcii. — Ministrul de externe austro-ungar, contele Czernin, a ținut să facă importante declarații privitor la chestia păcii cu Rusia. Declarațiile contelei Czernin au făcut senzații în toate statele și mai ales în cele beligerante.

Czernin a declarat în subcomisiunea delegaților de externe, că în calca păcii nu s'au ivit până acum și nu sunt obstacole invincibile. Greutatea tratativelor cu Rusia rezidă în împrejurarea, că astăzi paterii

contrate au de a trata cu patru state rusești: cu Ucraina, Rusia, Finlanda și Caucaz. Statele acestea deși și-au proclamat independența față de vechiul stat rusesc, nu au lămurit raportul dintre ele și astfel în tratative merou obvia greutăți privitor la sfera de drept și competența ale delegațiilor acestor state.

Mai sunt greutăți privitor la evacuarea teritoriilor ocupate de trupele puterilor centrale. Atât Monarhia cât și Germania au declarat, că stau pe punctul păcii fără aneansi și desdănnări, în care se cuprinde deja obligamentul de-a evacua teritoriile rusești ocupate, restază ca să se stabilească termenul, când să fie aceste teritorii evacuate de trupele germane.

Privitor la declarațiile lui Wilson constată, că aceste însumă un pas urmas înalate spre pacea universală. Czerwin pe adresează Americii și o invită la tratative aparte cari de bună seamă nu vor rămânea fără rezultat. La sfârșitul declarațiilor contele Czerwin a cerat aprobarea procedurii sale pe temeiul acesta, zicând ceea ce a făcut este isvorit din cea mai curată convingere și dacă delegații nu i ar aproba pață lui făcând până acum în chestia păcii, o gata să tragă consecințele și să părăsească locul unde a fost yus.

Războiul european.

— Telegramme oficiale. —

Budapesta, 24 Ianuarie. Frontul ostic. Nu e eveniment deosebit.

Frontul apusean. Nu au obvenit evenimente deosebite. Activitatea de sondaj a infanteriei a avut de rezultat în diferite secțiuni, prinderea mai multor ostași dușmani. Spre nord de linia forată Boesinghe-Staden am prins 6 mitralieze.

În unele secțiuni a frontului macedonean activitate de artilerie. Spre sud-vest de lacul Doiran a eșuat o eșire engleză.

Pe frontul italian nimic de remarcat.

Informațiuni.

Funerariile și raportul asupra înmormântării mitropolitului Victor Mihályi le vom publica în Nrul viitor, după ce spațiul nu ne îngăduie, ca să le publicăm acum.

Intru mărirea lui Dumnezou. Pentru biserică gr-cat. din Feneșul saase, au dăruit următorii credincioși: Petru Merariu și soția Veronica un rând de odăjdii negre, cu 182 cor.; Maria Loneau, un luster 20 cor.; Maria Pop, un luster 150 cor.; Vasilica Calan și George Feneray, 2 tomuri din Minein (ediția nouă cu litere latine), 9337 cor.; un tom din același Minein, donat de mai mulți credincioși 43 cor.; Demetrie Selejan și soția, un Apostolier legat în jumătate piele 6620 cor.; văd. Maria Pop diecița, un Euhologiu (ediția nouă) și un Octoih cu pensacotar 30 cor.; George Feneray tromb, o piesică de argint, într'aurită pentru visle 20 cor. și Vasile Abrudan, un Liturgier legat în piele 18 cor.

Dumnezou le răsplătească frumoasele daruri și servească de îndemna și pentru alții! În numele curatoratului gr-cat. Feneșul-săs, la 13 Ian. 1918.

Ioaniciu, paroh.

Meartea unui erou român. Părintele *Adrian Ciomăș* preot în Orăștia a îndurat o grea lovitură în zilele aceste. Fiel său *Liciniu* stegar al regimentului de infanterie No. 50, împărțit la batalionul de asalt al armatei 11, a murit moarte de erou în 23 Decembrie 1917 în etate de 21 ani. E proprietarul medaliei de aur și argint pentru vitejie și e al doilea fiu al său mort pe câmpul de luptă.

Asupra morții glorioase a acestui tinăr distins ni-se scrie: În 23 a lunii Decembrie în ziua aceea, când fapta lui vitejosoă dela Mte Castell Gomberte a obținut medalia de aur, era plecat iarăși la asalt. A patra oară de patru săptămâni, în care timp doară el a adus cea mai mare glorie batalionului. Dimineața după un foc puternic de artilerie, după o luptă nesfârșit de gros, am spart și

am intrat în linia dușmană de pe Mte di Val Bella. Și ea asta a succes, lui și primo loco lui e de a se mulțami. Ca primul el a trecut peste piedecile de sârmă încă întregi italiene și el a pătruns cel dintâiu și în pașturile italiene. Încă am avut ocazie după asta să strâng mâna cu el, Atunci la amiază la 12 ore l'am văzut ultima oră. Peste un ceas am luat știrea, că el nu mai este. Când am intrat în ultima poziție italiană, desarmând pe cei din urmă cari se opuneau, o serie dela o mitralieze italiană, l'a levit în câmpia stângă și în frunte. Feceerii l'am adus în L... locni vechiu de staționare a Baenului de asalt, unde l'am așezat spre odihna veșnică în cimitierul militar de acolo.

Odihneasă în pace!

Bibliografie.

Ziare românești noue.

În Caransebeș apare din prima Ianuarie a. e. „o foaie religioasă-culturală“ pentru popor cu titlul „*Lumina*“.

Apare odată la săptămână și costă pe un an 12 coroane.

Redactorul feii e dl Dr. Cernai Cornean. În anul prim serie articolul prim P. S. episcopul Miron Cristea, îndemnând la sprijinirea seriatului-românesc pe toți oamenii de bine. Urmează câteva poezii, articoli instructivi și distractivi apoi informațiile zilei și sfaturi economice.

În Sibiu își face apariția o altă foaie săptămânală, redactată de dl Dr. I. Breșu sub titlul „*Gazeta Poporului*“. E foaie politică-culturală, costă 15 cor. la an. Are articoli politici, culturali, economiei și informativi.

Ambela ample ca gel simțit în literatura siriatică română și vor fi sigur sprijinite de publicul dormie de gazetă românească.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

„PATRIA” cassă de economii, societate pe acții în Blaj.

Convocator.

P. T. Domnii acționari ai cassei de economii „PATRIA” societate pe acțiuni se invită cu onoare — în sensul § 14 și următorii din statute — la a XXXII-a (treizeci și doua) adunare generală ordinară, care se va ține în Blaj la 24 Februarie st. n. a. c. la 11 ore în localul institutului.

Obiectele sunt:

1. Raportul direcțiunii, raportul comitetului de supraveghere, bilanțul și darea absolutului, distribuirea profitului curat și a sumei destinate spre scopuri culturale și de binefacere, și fixarea marcelor de prezență pe 1918.

2. Intregirea direcțiunii.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare, sunt rugați a-și depune la cassa institutului acțiunile și eventual documentul de plenipotență până în 23 Februarie la 12 ore din zi.

Blaj, la 16 Ianuarie 1918.

„PATRIA” cassă de economii, societate pe acțiuni.

DIRECȚIUNEA:

A. C. Domșa
membru al direcțiunii.

I. Br. Hodăsiu
director executiv.

Raportul comitetului de supraveghere.

Onorată adunare generală!

Comitetul de supraveghere, conform legii comerciale, a scontrat de repețitori cassa institutului, efectele, obligațiunile hipotecare, împrumuturile pe amanet și a revăzut toate cărțile de contabilitate.

De asemenea a examinat bilanțul pe 1917 și contul profitului și pierderilor, pe cari le-a găsit în consonanță cu registrele institutului. Tot astfel a constat, că și împărțirea profitului curat s'a făcut în conformitate cu dispozițiile statutelor.

În urma acestora propune: aprobarea bilanțului și primirea proiectului relativ la împărțirea venitului curat, pe cum și darea absolutului, atât pentru direcțiune, cât și pentru comitetul de supraveghere.

Blaj, la 16 Ianuarie 1918.

Comitetul de supraveghere.

